

Kwandella playa la bella Lola
 Soe larga cola loecièndo va
 Los marinèros soe vuelven loccos
 Ya stel piloto pjie èl compás

REFREIN:

*Ay ké placé !!! sentioa yo
 Kwan della playa sakwel
 panwelloi me saludo
 luengo despué !!! sè vi wa mie
 Mè djoe la brasso ya na kel
 lasso cré-ie morier (laag)*

Intermezzo

Despuès du Anjo de no vertjerra
 Porké la kjerra ma limpio
 Mè foei el puèrto lon des asllaba
 La ké doraba mie corazon

REFREIN:

Intermezzo

La coebanita lgoraba triesté
 Al verse sola yèn alta mar
 Yel marinèro la consolaba
 No liores Lola no tjas cekar

REFREIN: (2x)

(Aan het eind van 2e refreïn langzaam en omhoog)

Quando en la playa la bella Lola
 Su larga cola luciendo va
 Los marineros su vuelven locos.
 Y hasta el piloto pierde el compás

REFREIN:

*Ay que placer sentia yo
 Quando-en la playa soco el
 Panuello y me saludo
 Luengo despues se vino a mi
 Me dio un abrazo y en aquel
 llazo crie morir*

Intermezzo

Despuès de un año de no ver tierra
 Porque la guerra me lo impidió
 Me fui al puerto donde se hallaba
 La que adoraba mi corazón

REFREIN:**Intermezzo**

La cubanita lloraba triste
 Al verse sola y en alta mar
 Y el marinero la consolaba
 No llorres Lola no te has de a hogar

Wanneer op het strand de mooie Lola
 haar lange rok showt terwijl ze loopt
 worden de zeelieden helemaal gek van haar
 zelfs de stuurman raakt zijn kompas kwijt

O, wat een genot voelde ik,
 toen zij op het strand haar
 zakdoek zwaaide en me groette.
 Daarna kwam ze naar me toe,
 ze gaf me een omhelzing en op dat moment
 dacht ik dat ik zou sterven van geluk.

Na een jaar zonder land te zien,
 omdat de oorlog het me verhinderde,
 ging ik naar de haven waar zij verbleef,
 de vrouw van wie mijn hart hield.

Het Cubaanse meisje hilde verdrietig,
 omdat ze zich alleen voelde op volle zee,
 maar de zeeman troostte haar:
 Niet huilen, Lola, je zult niet verdrinken

REFREIN: (2x)

(Aan het eind van 2e refrein langzaam en omhoog)